

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, dnia 7. 01. 2016 r.

II.511.1990.2014

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
wpłynęło dnia 08. 01. 16 r.
PS

8. 01. 16.
83 *Bauer*

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Dot. BPS/043-64-2783-RPO/14

Szanowny Panie Marszałku

W nawiązaniu do poprzedniej korespondencji, dotyczącej sprawy p. Radosława K. oraz p. Patryka R., uprzejmie informuję Pana Marszałka, że w ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich, analiza akt sprawy Sądu Okręgowego w Ś ozn. sygn. nie wykazała zaistnienia przesłanek do wniesienia kasacji na korzyść oskarżonych od wydanego w tej sprawie prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 19 kwietnia 2011 r., sygn.

Sądy rozpoznające sprawę nie naruszyły przepisów prawa o takim znaczeniu dla prawidłowego jej rozpoznania i w taki sposób, że mogło to mieć istotny wpływ na treść orzeczenia jak również nie dopuściły się uchybień, które stanowiłyby bezwzględne podstawy zaskarżenia wskazane w art. 439 kpk.

Apelacje obrońców, wniesione na korzyść oskarżonych od wyroku Sądu Okręgowego w Ś z dnia 16 grudnia 2002 r. były kilkakrotnie rozpoznawane przez sąd II instancji. Wcześniejsze, prawomocne wyroki Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, w wyniku uwzględnienia kasacji wniesionych przez obrońców na korzyść oskarżonych były bowiem dwukrotnie uchylane przez Sąd Najwyższy (wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2009 r., sygn. oraz wyrokiem z dnia 5 lipca 2012 r., sygn.) i sprawa przekazywana była Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania w

postępowaniu odwoławczym ze stosownymi wytycznymi odnośnie do przeprowadzenia przez ten sąd dowodów, które mogłyby wpłynąć na ocenę zeznań świadka anonimowego. Wszystkie zalecenia Sądu Najwyższego zostały wykonane przez sąd odwoławczy. W wyniku tych dodatkowych czynności dowodowych, Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2011 r., sygn. _____ zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Ś _____ z dnia 16 grudnia 2002 r., sygn. _____, poprzez przyjęcie łagodniejszej kwalifikacji prawnej czynu tj. art. 148 § 1 kk i orzeczenie kary pozbawienia wolności w mniejszym wymiarze.

Od powyższego prawomocnego wyroku obrońcy wnieśli kasacje na korzyść obu oskarżonych.

Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 5 lipca 2012 r., sygn. _____ oddalił obie kasacje, a w pisemnym uzasadnieniu odniósł się do wszystkich zarzutów podniesionych w kasacjach. Uznał, że w przedmiotowej sprawie prawidłowo był zastosowany przepis prawa procesowego o anonimizacji świadka, a dokonanie ustaleń faktycznych m. in. w oparciu o prawidłowo przeprowadzony dowód z zeznań anonimowego świadka nie stanowi naruszenia prawa oskarżonych do obrony, w tym dyspozycji art. 6 ust. 1 i ust. 3 lit. d Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Uznał również, że sąd odwoławczy, przeprowadzając określone dowody na tym etapie postępowania nie naruszył konstytucyjnego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu dwuinstancyjnym, skoro dowody te miały na celu zweryfikowanie, a w efekcie uwiarygodnienie zeznań świadka anonimowego, które sąd I instancji przydał walor wiarygodności. Argumentacja Sądu Najwyższego poparta została nie tylko treścią dowodów przeprowadzonych przez sądy obu instancji, ale także poglądami Sądu Najwyższego w innych podobnych sprawach, poglądami doktryny a także analizą orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu.

W realiach niniejszej sprawy można zasadnie stwierdzić, że sąd meriti (oraz uzupełniająco sąd II instancji), przeprowadził wszystkie znane dowody. Dowód z zeznań świadka anonimowego, który stanowił istotny dowód do przypisaniu winy obu oskarżonym, został przeprowadzony w obecności stron (z zachowaniem procedury utajnienia okoliczności, które mogłyby doprowadzić do identyfikacji), a z dowodami w części

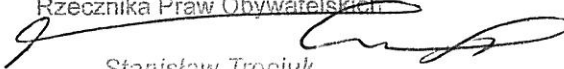
niejawnej zapoznał się również sąd II instancji. Należy przy tym podkreślić, że ocenie poddane zostały wszystkie dowody, a każda z wersji zdarzenia, w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego była weryfikowana przeprowadzeniem kolejnych dowodów.

Treść pisemnego uzasadnienia prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu jak również postanowienia Sądu Najwyższego, którym oddalone zostały kasacje odnoszą się do wszystkich zarzutów, a w tym tożsamy do sygnalizowanych w piśmie przesłanym do Rzecznika Praw Obywatelskich.

W związku z powyższym uprzejmie informuję Pana Marszałka, iż Rzecznik Praw Obywatelskich nie znajduje podstaw do podjęcia dalszych działań w przedstawionej sprawie.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Rzecznika Praw Obywatelskich

Stanisław Trociuk
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich